

योम् । कः प्राप्य कार्शं दुर्मेधास्यजेन्नोत्सुखप्रदाम् ।
सत्यलोके कृतं सौख्यं क सौख्यं येनैव पदे । यत्
सौख्यं सध्यते कार्शं निषेधाद् निषेवणात् । वारा-
णसीगुणगणान्निधीय द्रुहिणस्तिति । व्याहृत्य
मन्दरगिरिं न पुनः प्रत्यगान्नुने । स्कन्द उवाच ।
मित्रावरुणयोः पुत्र । महिमानं ब्रवीमि ते । कार्शं
दशाश्वमेधस्य सर्वतीर्थशिरोमण्ये । दशाश्वमेधिकं प्राप्य
सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् । यत् किञ्चित् क्रियते कर्म तद-
क्षयमिहेरितम् । स्नानं दानं तपो होमः स्नाध्यायो
देवतार्चनम् । सन्त्रोपास्तिसर्पणञ्च श्राद्धं पितृसम-
र्चनम् । दशाश्वमेधिके तीर्त्ने सकृत् स्नात्वा नरोत्तमः ।
इहा दशाश्वमेधेन सर्वपापैः प्रमुच्यते । ज्येष्ठे मासि
सिते पक्षे प्राप्य प्रतिपदं तिथिम् । दशाश्वमेधिके
स्नात्वा मुच्यते जन्मपातकात् । ज्येष्ठशुक्लद्वितीयायां
स्नात्वा रुद्रसरोवरे । जन्मद्वयकृतं पापं तत्क्षणादेव
मुच्यते । एवं सर्वासु तिथिषु क्रमात् स्नात्वा नरोत्तमः ।
या शुक्लदशमी यावद्दशजन्मावस्यत्स्वेत् । तिथिं दश-
हरां प्राप्य दशजन्मावहारिणीम् । दशाश्वमेधिके
स्नातोयामीं पश्येन्न यातनाम् । लिङ्गं दशाश्वमेधेन
इहा दशहरातिथौ । दशजन्माजितैः पापैश्चमुच्यते
नात्र संशयः । स्नातो दशहरायां यः पूजयेद्धिङ्ग-
मुत्तमम् । भक्त्या दशाश्वमेधेन न तं गर्भदशा स्मृतेत् ।
ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे पञ्च रुद्रसरे नरः । कुर्वन्
वाग्विधीं यात्रां न विघ्नैरभिभूयते । दशाश्वमेधावष्टयेत्
फलं सम्यगाप्यते । दशाश्वमेधे तद्धूनं स्नात्वा दशहरा-
तिथौ । स्रङ्गुन्याः पश्चिमे तीरे नत्वा दशहरेश्वरम् ।
त दुर्दशाभवाभोत पुमान् पुण्यतमः कश्चित् । यत्
कार्शं दक्षिणहारमन्त्रेण हस्य कीर्तयेत् । तत्र ब्रह्मेश्वरं
इहा ब्रह्मलोके महीयते । इति ब्राह्मणवेषेन वारा-
णस्यां महाधिया । द्रुहिणेन स्थितं तावद्यावद्दिशेरा-
गमः । दिशोदामोऽपि राजेन्द्रो वृद्धब्राह्मणरूपिणे ।
ब्रह्मणे कृतयज्ञाय ब्रह्मज्ञानाभिकारयत् । ब्रह्मेश्वर
समीपे तु ब्रह्मगाला मनोहरा । ब्रह्मा तत्रावसद्ग्रीम
यज्ञोपैर्निनादयन् ।

दशाहं पुं दशानामष्टां समाहारः टच समां समाहारत्वात्
नाह्नादेगः “अष्टान्ताः पुंवि” पा० पुं स्त्वम् । दशदिन-
मसुदाये । “दशाहं गावमाशौचं सपिण्डे गु विधीयते”
“सतिक्लान्ते दशाहे तु त्विरात् मनुचिर्भवेत्” मनुः ।

दशिन् लि० व० व० दश संख्याः सन्ति येषाम् दिनः ।
१ दशसंख्यायुक्ते । दशसंख्या यामाः अधिलतत्वेन सन्त्यस्य
दिनि । शराज्ञा नियुक्ते दशयामाधिकते च “दशौ कुलन्तु
भुञ्जीत विंशौ पञ्च कुलानि च” मनुः । दश संख्याः
प्रमाणं येषाम् दिनः । २ दशसंख्याप्रमाणके लि० । “तां
दशभिः प्रायुङ्क्त” शत० ब्रा० १२।१४।२। दशा वर्तिका
वस्त्राञ्चलं वा अक्षत्रस्य दिनः । ४ दशायुक्ते दीपे ५ सदशे
वस्त्रे च लि० ।

दशौविदर्भं पु० दक्षिणस्थे देशभेदे “अथाचरे जनपदा
इत्युपक्रमे “दशौविदर्भाः कान्तिकास्तङ्गनाः परतङ्गनाः”
भा० भी० ६ अ० ।

दशैश्चन पु० दशा वर्तिकैव इत्यनं यस्य । प्रदीपे लि० ।
दशैर लि० दश-एरक् । हिंसे लि० ।

दशैरक पु० दशैर+संज्ञायां कन् । १ मध्यदेशे सोऽभिज्ञनोऽस्य
तस्य राजा वा अण् । दशैरक पितृादिक्रमेण तद्देश-
वासिनि तन्मृषे च । बहुषु अणो लुक् । २ दशैरक
तत्कार्ये व० व० । हेमचन्द्रे दशैरक इति पाठान्तरम् ।

दशैश्च पु० दशानामीशः । दशापत्तौ श्रव्यादिपक्षे । दशानां
यामाणामीशः । शराज्ञा नियुक्ते दशयामाधिकते च । “श-
सेहं यामो दशेशाव दशेशो विंशतीधिनम्” मनुः ।

दशैकाशिक लि० एकादशाद्येत्वादेकादश वस्तुतो दश ये
दत्ता दश एकादश भविष्यन्ति ते दशैकादशाः निपात-
नात् समासान्तोऽकारः । “प्रत्यक्षति यक्षिम्” पा०
दशैकादशान् प्रत्यक्षतीत्यर्थे “कुषीददशैकादशात् ठन्उचा
विति पा० ४ च । शतं प्रति दशकं रूपं षड्विं पञ्चोत्तरि
वाङ्मुपिकभेदे स्त्रियां भिन्नात् ङीष् ।

दशौणि पु० दश बहवः अणयोऽस्य । बहुहविष्के “दशौण्ये
कवये तर्कसातौ” ऋ० ६।२०।४ “दशौण्ये बहुहविष्कात् कवये
मेधाविनः पञ्चस्यर्थे चतुर्थी” भा० ।

दशौषधकाल पु० दशविध औषधकालः शा० क० । दशविधे
औषधकाले स च सुसुते उत्तरतन्त्रे उक्तो यथा
“यत ऊर्ध्वं दशौषधकालान्वक्ष्यामः । तत्र “निर्भक्तं
प्राग्भक्तमधोभक्तं मध्येभक्तमन्तराभक्तं समक्तं वा
सप्तं रुद्धसंकुप्यं पाषाणरुद्धेति दशौषधकालाः ।
तत्र निर्भक्तं श्लेष्ममेवौषधस्ययुज्यते । वीर्याधिकं
भवति भेषजमक्षौभं हन्यात्तापामयमसंशयमाशु चैव ।
तदुवाच वृद्धयुवती रुद्रहोऽथ पीत्वा ग्लानिं परां समुप-
यान्ति बलवयश्च । प्राग्भक्तं श्नाम यजु प्राग्भक्त-